

SELETUSKIRI

maaeluministri määruse „Maaeluministri ja põllumajandusministri määruste muutmise“ eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Maaeluministri määrus „Maaeluministri ja põllumajandusministri määruste muutmise“ (edaspidi *eelnõu*) kehtestatakse Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse § 67 lõike 2 alusel.

Eelnõu puudutab „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ (edaspidi *arengukava*) meetme 6 „Põllumajanduslike majapidamiste ja ettevõtluse areng“ tegevuse liike 6.1 „Noorte põllumajandustootjate tegevuse alustamine“ (edaspidi *meede 6.1*) ja 6.3 „Väikeste põllumajandusettevõtete arendamine“ (edaspidi *meede 6.3*). Selleks muudetakse maaeluministri 9. septembri 2016. a määrust nr 53 „Põllumajandusliku tegevusega alustava noore ettevõtja toetus“ (edaspidi *määrus nr 53*) ja põllumajandusministri 20. jaanuari 2015. a määrust nr 7 „Väikeste põllumajandusettevõtete arendamise toetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord“ (edaspidi *määrus nr 7*).

Eelnõus tehtavad muudatused on tingitud vajadusest leevendada tulevikku suunatud müügitulu nõuete täitmist, et toetuse saajad ei peaks kogu toetusraha tagasi maksma, kui kavandatud müügitulu ei saavutata, kuid samal ajal saavutatakse toetuse andmisega soovitud eesmärgid. Põllumajandustootjate müügitulu mõjutavad sageli asjaolud, mis ei sõltu nende tegevusest, nagu näiteks COVID-19 viiruse levik, ebasoodsad ilmastikutingimused, hindade kõikumine. Eelnõuga tehtavate muudatuste tulemusena ei kontrolli Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (edaspidi *PRIA*) enam edaspidi, kas taotluses kavandatud müügitulu saavutatakse, vaid kontrollib, kas ettevõtja on aktiivne põllumajandustootja ja tegutseb põllumajandustootmise valdkonnas ettevõtjana vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni. Selleks tehti ka arengukavas vastavad muudatused meetmete 6.1 ja 6.3 osas, mille Euroopa Komisjon kiitis heaks 28. septembril 2020. aastal rakendusotsusega nr C(2020) 6783.

Eelnõu ja seletuskirja koostasid Maaeluministeriumi põllumajanduspoliitika osakonna põllumajandus- ja toidusektori arengu büroojuhataja Janeli Tikk (625 6299, janeli.tikk@agri.ee) ning sama büroo peaspetsialist Martin Ott (625 6232, martin.ott@agri.ee). Juriidilise ekspertiisi eelnõule tegi Maaeluministeriumi õigusosakonna peaspetsialist Helen Palginõmm (625 6260, helen.palginomm@agri.ee). Keeleliselt toimetab eelnõu Maaeluministeriumi õigusosakonna peaspetsialist Laura Ojava (625 6523, laura.ojava@agri.ee).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb kahest paragrahvist.

Põllumajanduslikku tegevust ja toetuse saamisega kaasnevate kohustuste täitmist võivad mõjutada mitmed põllumajandustootja tegevusest sõltumatud asjaolud ja tegurid, nagu näiteks ebasoodsad ilmastikutingimused, põllumajandustoote hinna kõikumine, viiruse levik (sealhulgas COVID-19) ja sellest tingitud põllumajandustootja haigestumine, loomahaigused jms. Seega on põllumajanduses majanduskeskkond ettearvamatu ja mõjutab oluliselt toetuse saamisega kaasnevate kohustuste täitmist. Näiteks 2015. aastal mõjutas sigade Aafrika katku levik seakasvatajate majanduslikku olukorda tugevalt ja paljud seakasvatajad sattusid majandusraskustesse või pidid lõpetama oma tegevuse.

Samuti on COVID-19 haigust põhjustava koroonaviiruse puhang avaldanud mõju kõikidele toetuse saajatele olenemata nende tegevusvaldkonnast või investeeringu suuruselt ja eesmärgist, sest see on mõjutanud majandust tervikuna. Sellest tulenevate piirangute tõttu on olnud raskendatud masinate, seadmete ja ehitusmaterjalide tarnimine ning mõningal määral on olnud katkestatud ka ehitustööde tegemine jms. See on seadnud põllumajandustootja raskesse majanduslikku olukorda kavandatud investeeringute tegemisel. Kuna COVID-19 viiruse levikust tulenevalt on ettevõtjad sattunud majanduslikult raskesse olukorda, on muutunud müügitulu prognoosi saavutamine keeruliseks või isegi võimatuks.

Majanduslikult keeruline olukord avaldab väga suurt mõju eelkõige noortele ja väikestele põllumajandustootjatele. Seetõttu on oluline leevendada meetmetes 6.1 ja 6.3 sätestatud müügitulu nõudeid.

Meetmetes 6.1 ja 6.3 kasutatakse lihtsustatud kulumeetodit, mis tähendab, et väljamakseid ei tehta kuludokumentide alusel, vaid kindlasummaliste maksetena. Samuti tuleb kindlasummalise makse puhul saavutada kõik toetuse seotud tulemused. Kui näiteks saavutati ainult osa toetuse saajale sätestatud väljunditest või tulemustest, siis nõuab PRIA kogu toetusraha tagasi. Kuna põllumajanduslikku tegevust võivad negatiivselt mõjutada mitmed põllumajandustootja tegevusest sõltumatud asjaolud ja tegurid, nagu näiteks ebasoodsad ilmastikutingimused, põllumajandustoodete hinna kõikumine ja taime- ning loomahaigused, siis müügitulu või selle kasvu saavutamine sageli ei sõltu põllumajandustootjast endast. Seega on vajalik leevendada toetuse saaja müügitulu kohustusi. Arvestades meetmete 6.1 ja 6.3 toetuste andmise üld- ja spetsiifilisi eesmärgi, siis on oluline, et ettevõtjad, kes on nimetatud toetusi saanud, tegutseksid endiselt põllumajandustootmise valdkonnas.

Meetmes 6.1 ei pea tehtavate muudatuste järel äriplaanis igal kajastatud majandusaastal olema tagatud omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu üle 4000 euro või standardkogutoodangu (edaspidi SKT) väärtus üle 14 000 euro, vaid toetuse saaja peab saavutama nimetatud müügitulu või SKT väärtuse alles taotluse esitamisele järgneva teise majandusaasta lõpuks. Seega edaspidi hinnatakse toetuse saaja jätkusuutlikkust mitte müügitulu saavutamise järgi, vaid selle järgi, kas ta on aktiivne põllumajandustootja ehk sisuliselt, kas ta tegutseb põllumajandustootmise valdkonnas ettevõtjana vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni.

Meetmes 6.3 ei kohaldata tehtavate muudatuste järel kohustust tagada müügitulu kasv. Kui varem pidi toetuse saaja tagama, et omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu on taotluse esitamise aastale järgneval teisel majandusaastal suurem kui taotluse esitamisele vahetult eelnenud majandusaastal, siis muudatustega ei pea kavandatud müügitulu kasvu saavutama, kuid toetuse saaja peab tegutsema põllumajandustootmise valdkonna ettevõtjana vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni. Seega edaspidi hinnatakse toetuse saaja jätkusuutlikkust mitte müügitulu kasvu alusel, vaid selle järgi, kas ta tegutseb põllumajandustootmise valdkonnas ettevõtjana vähemalt kuni sihipärase kasutamise perioodi lõpuni.

Eelnõu § 1 punktis 1 muudetakse määruse nr 53 § 4 lõigete 3 ja 4 sõnastust. Muudatuse kohaselt ei pea taotleja enam kavandama äriplaanis mõlema taotluse esitamisele järgneva kahe majandusaasta lõpuks omatoodetud põllumajanduslike toodete müügituluks üle 4000 euro või SKT väärtuseks üle 14 000 euro, vaid edaspidi peab ta kavandama nimetatud müügitulu või SKT väärtuse alles taotluse esitamisele järgneva teise majandusaasta lõpuks. Kuna põllumajandustegevusega alustamine on keeruline ja nõuab lisaressursse, siis paljud noored põllumajandustootjad esimestel majandusaastatel tulu ei teenigi. Samuti mõjutab ebastabiilne majanduslik olukord eelkõige just noori põllumajandustootjaid, sest neil puuduvad lisavahendid ettenägematute olukordadega toimetulekuks. Selline muudatus tagab, et ka edaspidi alustavad põllumajanduses noored ettevõtjad ning nad tegutsevad põllumajanduses vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni ja suure tõenäosusega ka peale seda.

Eelnõu § 1 punktis 2 muudetakse määruse nr 53 § 14 lõike 2 punkti 5 sõnastust. Kui enne pidi toetuse saaja tagama, et omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu on igal majandusaastal üle 4000 euro, siis muudatuse tulemusena peab toetuse saaja tagama, et nimetatud müügitulu saavutatakse hiljemalt taotluse esitamisele järgneva teise majandusaasta lõpuks. See tähendab, et muudatuse tulemusena ei nõuta noortelt põllumajandustootjatel toetust täielikult tagasi, kui ühel majandusaastal kavandatavat müügitulu ei saavutatud. Edaspidi võimaldatakse neil kaks majandusaastat tegutseda ja alles teise majandusaasta (üldjuhul äriplaanis kajastatud viimane majandusaasta) lõpuks tuleb nimetatud müügitulu nõue täita, sest teatud põllumajandustootmise valdkondades võib võtta 4000 euro suuruse müügituluni jõudmine aega rohkem kui üks aasta, seda eriti keerulises majanduslikus olukorras.

Eelnõu § 1 punktiga 3 tunnistatakse kehtetuks määruse nr 53 § 14 lõike 2 punkt 6. Muudatuse tulemusel ei kohaldu enam toetuse saajale kohustus tagada, et tema omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu moodustab üle 50 protsendi kogu müügitulust. Muudatus on tingitud sellest, et kui alustatakse põllumajandusliku tegevusega, siis esimestel majandusaastatel ei saada tulu omatoodetud põllumajanduslike toodete müügist, vaid hoopis muudest tegevustest, nagu näiteks maa rent, teenuste osutamine vmt, mida ei arvestata omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu hulka. Võttes arvesse, et meetme 6.1 üldeesmärgid on muu hulgas ka hõlbustada noorte põllumajandustootjate tegevuse alustamist ja aidata kaasa põlvkondade vahetusele põllumajanduses ning spetsiifiliste eesmärkide hulgas on abistada noori põllumajandustootjaid põllumajandusliku majapidamise sisseeadmisel, siis leevendatakse tingimusi, et suur osa noori põllumajandustootjaid ei peaks kogu toetusraha tagasi maksuma. Tingimuste leevendamise üheks põhjuseks on ka COVID-19 haigust põhjustava koroonaviiruse levik. COVID-19 puhang on avaldanud mõju kõikidele toetuse saajatele olenemata nende tegevusvaldkonnast või investeeringu suurusest ja eesmärgist, sest see on mõjutanud majandust tervikuna ja teeb seda ka edaspidi. Näiteks koroonaviiruse puhangu tõkestamiseks on kehtestatud erinevaid piiranguid, mille tõttu on olnud raskendatud masinate, seadmete ja ehitusmaterjalide tarnimine ning mõningal määral on olnud katkestatud ka ehitustööde tegemine, muudeti või öeldi üles lepingud, osa ettevõtteid lõpetas või katkestas oma tegevuse jms. Seega näiteks majanduslikust olukorrast tingituna pidi osa noori põllumajandustootjaid hoopis põllumajandusmaad rentima ja seda ei arvestata omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu hulka, kuigi tegelikkuses need noored põllumajandustootjad tegutsevad endiselt põllumajanduse valdkonnas ning müüvad omatoodetud põllumajandustoodet.

Eelnõu § 1 punktiga 4 muudetakse määruse nr 53 § 14 lõike 2 punkti 7 sõnastust. Kui varem pidi toetuse saaja tagama, et igal majandusaastal on SKT väärtus üle 14 000 euro arvates taotlemisele järgnevast majandusaastast kuni sihipärase kasutamise perioodi lõpuni, siis muudatuse tulemusena peab SKT väärtus olema üle 14 000 euro taotluse esitamisele järgneva teise majandusaasta lõpuks. Muudatus on vajalik, sest teatud põllumajandustootmise valdkondades on 14 000 euro väärtuses SKT saavutamiseks vajalik teha kordades suurem investeering kui teistes valdkondades ning alles alustavad ettevõtjad ei suuda esimestel majandusaastatel ette näha kõiki riske ja vahendeid nende riskide maandamiseks, siis luuakse noortele põllumajandustootjatele võimalus, et kavandatud SKT väärtus tuleb saavutada alles taotluse esitamisele järgneva teise majandusaasta lõpuks.

Arvestades, et müügitulu nõudeid leevendati, kuid toetuse eesmärgid tuleb sellegipoolest endiselt saavutada, peab toetuse saaja olema jätkuvalt põllumajandustootmise valdkonnas tegutsev ettevõtja vähemalt kuni sihipärase kasutamise perioodi lõpuni. See kohustus tuleb määruse nr 53 kehtivatest nõuetest. Määruse nr 53 § 14 lõike 3 punkti 3 kohaselt peab toetuse saaja vastama nõudele, et tema suhtes ei ole kuni sihipärase kasutamise perioodi lõpuni algatatud likvideerimismenetlust ega nimetatud pankrotiseaduse kohaselt ajutist pankrotihaldurit või kohtuotsusega välja kuulutatud pankrotti. Sama määruse § 14 lõike 2 punkti 4 kohaselt võtab toetuse saaja kohustuse vastata Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse

§ 12 lõikes 1¹ sätestatud aktiivse põllumajandustootja määratlusele hiljemalt 18 kuu möödumisel taotluse rahuldamise otsuse tegemisest ning olema aktiivne põllumajandustootja vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni. Määruse nr 53 § 14 lõike 2 punkti 1 kohaselt kestab sihipärase kasutamise periood vähemalt üks aasta arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest. See tähendab, et vähemalt nii kaua peab ettevõtja olema suuteline tegutsema põllumajandustootmise valdkonnas. Aktiivne põllumajandustootja tähendab seda, et tegeletakse põllumajandusliku tegevusega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013¹ artikli 4 lõike 1 punktis c nimetatud valdkonnas – põllumajandustoodete kasvatamine või tootmine (sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine) või põllumajandusmaa hoidmine karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras või minimaalne tegevus põllumajandusmaal, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras. Kõik põllumajandustootjad loetaksegi Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse § 12 lõike 1¹ kohaselt aktiivseks põllumajandustootjaks ja nad ise ei pea seda eraldi tõendama. Aktiivse põllumajandustootja määratluse aluseks on isiku faktiline tegevus põllumajanduses ning see ei ole seotud ühegi numbrilise näitajaga nagu müügitulu suurus, tootmismaht, põllumajandusmaa suurus vms. Põllumajandusvaldkonnas jätkuv tegutsemine on oluline, sest meetme 6.1 toetuse taotlejateks on ka isikud, kes ei ole varem põllumajandusega tegelema või nende põhitegevusala ei ole põllumajandus. Seega on oluline hinnata, et ettevõtja, kes on saanud toetust meetmest 6.1, mida rahastatakse Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (edaspidi *EAFRD*), panustab põllumajandusse isegi siis, kui tema majandusnäitajad mõnel aastal ei ole eriti head. Ettevõtja jätkuvat tegutsemist hindab PRIA, kontrollides erinevatest registritest (nt äriregister), kas ettevõtja on esitanud majandusaasta aruanded ja kas kõik kohustused riigi ees (nt maksude maksmine) on täidetud.

Kuna tegemist on müügitulu ja SKT väärtuse nõuete soodsamaks muutumisega, kohaldatakse neid muudatusi ka nende toetuse saajatele, kes taotlesid toetust varasematest taotlusvoorudest ning kelle kohustuste tähtaeg on lähiajal saabumas.

Eelnõu §-ga 2 muudetakse määrust nr 7.

Eelnõu § 2 punktis 1 täiendatakse määruse nr 7 § 12 lõiget 2 punktiga 2¹, mille kohaselt peab toetuse saaja tagama, et ta on põllumajandustootmise valdkonnas tegutsev ettevõtja vähemalt kaks aastat arvates viimase kulutuste aruande esitamisest PRIA-le. Arvestades, et müügitulu nõudeid leevendati, kuid toetuse eesmärgid tuleb sellegipoolest endiselt saavutada ning kehtivas määruses nr 7 puudub aktiivse põllumajandustootja nõudele vastamise kohustus nii nagu meetme 6.1 määruses nr 53, on selle kohustuse panemine toetuse saajale vajalik.

Määruse nr 7 § 3 lõike 1 punkti 5 kohaselt peab taotleja vastama nõudele, et tema suhtes ei ole algatatud likvideerimismenetlust ega nimetatud pankrotiseaduse kohaselt ajutist pankrotihaldurit või kohtuotsusega välja kuulutatud pankrotti. Sama määruse § 12 lõike 1 kohaselt peab toetuse saaja vastama nimetatud nõudele vähemalt kahe aasta jooksul arvates viimasest kulutuste aruande esitamisest PRIA-le (määruse nr 7 § 13 lõige 1). Lisaks peab § 12 lõike 2 punkti 2 kohaselt toetuse saaja võtma toetuse abil ostetud või ehitatud investeringuobjekt sihtotstarbeliselt kasutusse ühe aasta jooksul arvates PRIA poolt toetuse esimese osa maksmise otsuse tegemisest ning säilitama ja kasutama investeringuobjekti sihtotstarbeliselt vähemalt kaks aastat arvates viimasest kulutuste aruande esitamisest. Vähemalt kaks aastat arvates viimase kulutuste aruande esitamisest tähendab siin sisuliselt samuti sihipärase kasutamise perioodi ja vähemalt nii kaua peab ettevõtja põllumajandustootmise valdkonnas ka tegutsema. Põllumajandustootmise valdkonnas tegutsemine tähendab, et tegeletakse põllumajandusliku tegevusega Euroopa Parlamendi ja

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608–670).

nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis c nimetatud valdkonnas – põllumajandustoodete kasvatamine või tootmine (sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine) või põllumajandusmaa hoidmine karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras või minimaalne tegevus põllumajandusmaal, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras. Võttes arvesse, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013² artikli 19 lõike 1 punkti a alapunkti iii kohaselt antakse toetust põllumajandustootjatele, siis põllumajandusliku tootmisega tegelevad ettevõtjatel peab olema tagatud, et nende müügitulust suurema osa moodustab omatoodetud Euroopa Liidu toimimise lepingu I lisas nimetatud toodete või nende töötlemisel saadud toodete müük.

Eelnõu § 2 punktis 2 tunnistatakse kehtetuks määruse nr 7 § 12 lõike 2 punktid 3 ja 4. Edaspidi ei pea toetuse saaja tagama, et tema omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu on taotluse esitamise aastale järgneval teisel majandusaastal vähemalt 10,00 protsenti suurem kui taotluse esitamisele vahetult eelnenud majandusaastal, ning samuti ei pea ta tagama, et tema omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu ületab taotluse esitamise aastale järgneval teisel majandusaastal 50,00 protsenti kogu müügitulust. Võttes arvesse, et meetme 6.3 üldeesmärk on aidata kaasa mitmekesise põllumajandusettevõtete struktuuri säilimisele ning spetsiifilised eesmärgid on ajakohastada väikeste põllumajandusettevõtete põhivara ja parandada nende majanduslikku toimimist, siis sellest tulenevalt kaotatakse toetuse saajale esitatud tulevikku suunatud müügitulu nõuded, et suur osa väikseid põllumajandustootjaid ei peaks kogu toetusraha tagasi maksma, kui näiteks majanduslikust olukorrast tingituna ei saavutanud nad müügitulu kasvu, kuid ajakohastasid põhivara ja tegutsevad endiselt põllumajanduse valdkonnas.

Ettevõtjad, kes soovivad taotleda toetust meetmest 6.3 peavad olema enne toetuse taotluse esitamist tegutsenud vähemalt kaks majandusaastat põllumajandustootmise valdkonnas (põllumajanduslike toodete müügitulu peab taotluse esitamisele vahetult eelnenud majandusaastal olema vahemikus 4000 – 14 000 eurot ja taotluse esitamisele vahetult eelnenud teisel majandusaastal vähemalt 1200 eurot ning see moodustama mõlemal taotluse esitamisele vahetult eelnenud majandusaastal üle 50,00 protsenti kogu müügitulust). Seega on oluline hinnata, et ka pärast toetuse saamist tegutseks ettevõtja põllumajandusvaldkonnas. Võttes arvesse, et ka meetmet 6.3 rahastatakse EAFRD-st, siis on oluline, et toetuseks ettenähtud vahendid jõuaks põllumajandusse.

Kuna tegemist on müügitulu kohustuste kaotamisega, kohaldatakse neid muudatusi ka nendele toetuse saajatele, kes taotlesid toetust varasematest taotlusvoorudest ning kelle kohustuste tähtaeg on lähiajal saabumas.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu väljatöötamisel võeti aluseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608–670).

Nimetatud Euroopa Liidu õigusaktid on kättesaadavad Euroopa Liidu Teataja veebilehel <http://eur-lex.europa.eu>.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548).

4. Määruse mõjud

Määruse muudatus loob toetuse saajatele paremad võimalused tulla toime majandusraskustega, mis sageli ei sõltu toetuse saajatest, mistõttu leevendatakse mõningal määral toetuse tingimusi müügitulu nõuete osas.

Tulevikku suunatud müügitulu nõuete leevendamine võimaldab saavutada toetuse eesmärgid ning tagada sellega toetusraha parema ja täielikuma ärakasutamise. Muudatusega väheneb tõenäoliselt võimalike sanktsioneerimiste arv, kuna neilt toetuse saajatelt, kes ei saavuta kavandatud müügitulu või selle kasvu, ei nõuta kogu toetust tagasi ja nad saavad oma tegevusega jätkata.

Muudatused ei too kaasa PRIA töökoormuse kasvu, sest tõenäoliselt väheneb võimalike sanktsioneerimiste arv ning edaspidi ei pea PRIA kontrollima, kas toetuse saajad on saavutanud kavandatava müügitulu või selle kasvu. Samuti ei too muudatused kaasa toetuse saajatele halduskoormuse kasvu, sest tulevikku suunatud müügitulu nõuded vähenevad.

Muudatuste tegemine loob toetuse saajatele paindlikumad tingimused, mis aitavad kaasa toetuse sihipärasele kasutamisele ning on abiks alustavate noortele ja väikese suurusega põllumajandusettevõtjatele. Muudatused soodustavad maapiirkonna arengut ettevõtluskeskkonnana ning aitavad seeläbi kaudselt kaasa maapiirkondade elanike arvu vähenemise tendentsi peatamisele ja elanikkonna vanuselise struktuuri paranemisele. Muudatused on vajalikud ja aitavad saavutada toetuse andmisega soovitud eesmäärke.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamisega ei kaasne lisakulu ega -tulu.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitatakse eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile ning Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile ja arvamuse andmiseks PRIA-le.